

Plumbul lăsat în apă distilată, în contactul aerului, se oksidă repede, și dă naștere de hydrocarbonatū de plumbū ală și kristalisat: presențiea unei sursi streine, și mai că seamă a sulfatului de calce, împiedică aचेastă oksidație: de аचेea plămbul se oksidă numai pe d'asupra, kînd se aflănd în apă ordinarie care cuprinde tot-d'аsna sursi în disoluție.

Acidul sulfuricū întins și acidul chlorhidricū nă atacă plămbul de kît prea аневое; acidul sulfuricū concentrat în disolvă la cald, și formă acidū sulfuricū și sulfatū de plumbū; чел mai vên disolvant al plumbului este acidul azoticū.

Plumbul se combină că oxigenul în trei proporții, și produce oxidii următori:

Subt-oxidū de plumbū	Pb ² O;
Protoxidū de plumbū	PbO;
Oxidū purece de plumbū saș acidū plumbicū	PbO ² .

Protoxidul de plumbū și acidul plumbicū pot să se combine între dînși în mai multe proporții, și se formează compoziții ce se numesc *minium* I.

SUBT-OXIDU DE PLUMBU. Pb²O.

Acest oxidū s'a descoperit de Dulong, care l'a dobindit încalzind moderat oxalatul de plumbū; existența sa nă mai este îndoiosă de kînd că esperimentele челе de kîrind ale DD. Boussingault și Pelouze.

Subt-oxidul de plumbū este corpură чел neră că se produce pe suprafața plămbului esneș la aerul umed. Se dobindește în stare de kърție încalzind oxalatul de plumbū la 300° pînă kînd să nă se mai deгаțe gaz.

Se demonstră că subt-oxidul de plumbū nă poate fi privit ca o amestecătură de plumbū și de protoxidū de plumbū, nisindul că mercurū ce nă formă amalgamū, și traktîndul printr'o disoluție de sașar care nă disolvă nici o sursă de protoxidū de plumbū.

Acidi saș alcali întinși în descompun în plumbū metalic și în protoxidū de plumbū ce intră în disoluție.